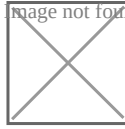

Ο Αββάς Ζήνων και ο Νηστευτής

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Σέ μια κωμόπολη ζούσε κάποιος πού τόσο πολύ νήστευε, ώστε όλοι να τον διαφημίζουν σαν μεγάλο νηστευτή. Ή φήμη του έφθασε καί στον άββά Ζήωνα. Τότε ό άββάς τον κάλεσε κο-ντά του. Εκείνος ήρθε. Χαιρετήθηκαν καί κάθισαν. Ό άββάς άρχισε το εργόχειρο του καί ή ώρα περνούσε σε απόλυτη σιω-πή. Ό νηστευτής, μη μπορώντας να μιλήση, άρχισε να στενοχωρήται καί ν'άδημονή. Στο τέλος δεν άντεξε καί είπε:

- Εύχήοου για μένα, άββά, γιατί θέλω να φύγω.
 - Γιατί; τον ρώτησε εκείνος.
 - Νιώθω σφίξιμο στην καρδιά μου καί δεν ξέρω τι συμβαίνει.
- Όταν ήμουν στον κόσμο νήστευα μέχρι το βράδυ καί δεν ένιω-θα καμμιά δυσκολία. Εδώ στην έρημο δεν άντέχω.
- Στόν κόσμο, του άπαντα ό άββάς, από τα αυτιά σου τρεφό-σουν. Σέ έτρεφαν οι

έπαινοι των ανθρώπων. Πήγαινε λοιπόν και,όπως οι άλλοι, να κάνης κάθε μέρα ενάτη (δηλ. να γευματίζης μια φορά στις τρεις το απόγευμα).

Ο νηστευτής πήγε στον κόσμο και με δυσκολία και θλίψη περί-μενε την ώρα του φαγητού, ενώ άλλοτε με ευκολία νήστευε μέχρι το βράδυ. Το διαπίστωσαν αυτό οι γνωστοί του και έλε-γαν μεταξύ τους:

– Φαίνεται ότι δαιμόνιο τον κυρίευσε.

Λυπημένος εκείνος πήγε στον άββά Ζήωνα και του περιέ-γραψε τη νέα κατάσταση.

Και ο γέροντας του είπε:

– Αυτός είναι ο σωστός δρόμος. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Μακριά από τους επαίνους να εργάζεσαι μυστικά και με κόπο την αρετή.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ